

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 6 lutego 1923 r.
sygn. akt III Rw 2142/22**

Przesłanką nadzwyczajnego środka odwoławczego nie może być mylna ocena stanu faktycznego przez sądy pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy jako sąd rewizyjny
pod przewodnictwem Prezesa Sądu Najwyższego Dworskiego,
a w obecności sędziów Sądu Najwyższego dra Rutkowskiego i dra Sokalskiego jako sędziów,
w sprawie Seweryna Adama Janischa, komisarza starostwa we Lwowie, powoda,
zastąpionego przez adw. dra J. Popiela w Krakowie,
przeciw Marii z Czoków Janischowej w Krakowie, pozwanej,
o unieważnienie małżeństwa z.p.n.,
wskutek rewizji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu odwoławczego z dnia 22 maja 1922 r., sygn. akt Bc II 121/22, którym na odwołanie powoda zatwierdzenie wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 lutego 1922 r., sygn. akt Cg Ib 728/21,
na posiedzeniu niejawnym orzekł:

rewizji powoda nie uwzględnia się.

Uzasadnienie

Rewizyjnej przyczyny mylnej oceny sprawy pod względem faktycznym nie zna ustawa o postępowaniu cywilnym. Nie ma jej bowiem w § 503 k.p.c. wśród wyliczonych tam wyczerpująco przyczyn rewizyjnych. Natomiast przyczyna rewizyjna mylnej prawnie oceny sprawy nie zachodzi i wystarczy dla odparcia odnośnych wywodów rewizyjnych odesłać powoda do trafnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Nieuzasadnioną rewizję powoda należało wobec tego oddalić.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 503.]